

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617218278
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617218278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S. E. K., R. XX/X, zast. JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Košice-Staré Mesto, Pri jazdiarni 1 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35724803, zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5Csr/2/2017-86 z 26.3.2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 31.8.2017 sp. zn. SRSAspA 08032/15. Žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o jej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e/, g/, i/, l/ zák. č. 335/2004 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), predovšetkým z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

3. Vychádzal zo zistenia, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, rozhodcovským rozsudkom zo dňa 31.08.2017, sp. zn. SRSAspA 08032/15, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 25.09.2017, rozhodol o návrhu žalovaného tak, že návrhu žalovaného na začatie konania zo dňa 18.11.2015 vyhovel a žalobcu zaviazal na zaplatenie sumy 715,56 eur s prísl., trov rozhodcovského konania, priznaný nárok mu povolil splácať v splátkach vo výške 25,00 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok a vo zvyšnej časti návrh na začatie konanie zamietol. Ďalej vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalovaného so žalobcom uzavreli zmluvu o pripojení vrátane kúpnej zmluvy (predaj koncového zariadenia) a Dodatku k zmluve o pripojení v roku 2005 (č. zákazníka: XXXXXXXXXX). Dňa 28.9.2010 sporové strany podpísali dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, žalovaný výzvou zo dňa 9.9.2015 vyzval žalobcu na označenie Stáleho rozhodcovského súdu a upozornenie na výšku nesplatennej pohľadávky a výzvu na jej úhradu, ktoré listiny podľa doručky žalobca prevzal 21.9.2015. Pokus žalovaného o zmier zo dňa 3.11.2015 a oznámenie o výbere Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 3.11.2015, boli žalobcovi odoslané žalovaným 4.11.2015.

4. Konštatoval, že dňa 28.9.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá Dohoda o uznaní splátkového kalendára a uznaní záväzku. Dohoda má predtlačенú formu, dopisované do nej boli osobné údaje dlžníka (žalobcu), uznaný záväzok, výška dohodnutých splátok, dátum splátky v mesiaci a dátum prvej splátky, miesto a dátum podpisu Dohody. Podľa bodu 2. predmetnej Dohody žalovaný uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý mu vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovak Telecom, a.s., č. zmluvy / číslo zákazníka: 1159848500-01 zo dňa (neuvedené) s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 901,74 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 eur. Podľa bodu 3. predmetnej Dohody, sa žalobca zaviazal splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach vo výške 22,16 eur splatných v 18 deň. v mesiaci počnúc od 18.10.2010. Súčasťou bodu 3. Dohody je aj predtlačенý text, že žalovaný vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Bod 4. predmetnej Dohody obsahuje Rozhodcovskú doložku, ktorá má celú formu predtlačенého textu. Podľa tejto Rozhodcovskej doložky sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. so sídlom Košice jediným rozhodcom ustanoveným predsedom rozhodcovského súdu, a to v súlade so štatútom a rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 46 ods. 1, 3 (správne § 45 ods. 1, 3 - poznámka odvolacieho súdu), § 46 ods. 1, § 73 ods. 3, 4 a § 28 ods. 6 ZoSRK, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretie rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „ZoRK“), § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 4 písm. r/, § 53 ods. 5 OZ prihládajúc na výsledky vykonaného dokazovania mal za to, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľsko-právnym. Konanie pred rozhodcovským súdom posudzoval podľa ZoSRK, pričom samotnú rozhodcovskú zmluvu posudzoval podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia, vzhľadom na to, že základným žalobcom uvádzaný dôvodom, na základe ktorého sa domáhal zrušenia rozhodcovského súdu, bola tvrdená neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá je otázkou, ktorú súd v tomto druhu konania skúma vždy ex offico. Vyhodnotil vykonaný úkon uznania dlhu ako neplatný pre nedostatok vôle a slobody v zmysle § 37 OZ, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ, konštatujúc, že pre platnosť uznania záväzku je potrebné, aby toto obsahovalo všetky zákonom vyžadované náležitosti. Len samotné splnenie týchto náležitostí však ešte nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené aj vôľou konajúcej osoby smerujúcou k vzniku práv či povinností vyplývajúcich z § 110 ods. 1, prípadne z § 558 Občianskeho zákonníka (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Odp/501/2004, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 9Co/659/2013 zo dňa 21.4.2016). V predmetnej veci považoval za nesporné, že žalobca mal uznať už premlčaný dlh. Poukázal na skutočnosť, že sa tak malo stať prostredníctvom formulárového tlačiva predloženého žalobcovi žalovaným, ktorého obsah žalobca nemohol nijako ovplyvniť. Z úradnej činnosti súdu bolo známe, že žalovaný tento formulár používal opakovane, vo vzťahu k neurčitému množstvu dlžníkov. Z predmetného tlačiva (Dohody) podľa záveru súdu nevyplýva, že by mal žalobca možnosť rozhodcovskú doložku ako jeho súčasť odmietnuť, ani to, že by mal možnosť voľby, či ju prijíma alebo nie. Rozhodcovská doložka tak nebola individuálne dojednaná a žalovaný v konaní opak nepreukázal. Formulácia rozhodcovskej doložky ja taká, že v prípade začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa, je spotrebiteľ nútený sa mu podrobiť a nemá možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom. Uzavrel, že predmetná rozhodcovská doložka je z tohto pohľadu neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná. Následný postup žalovaného v zmysle § 73 ods. 8 ZoSRK nebol spôsobilý túto skutočnosť napraviť. Dospel k záveru, že dohoda bola podpísaná veriteľom a dlžníkom súčasne, u žalobcu absentovala skutočná vôľa uznať dlh, pretože skutočnou vôľou žalobcu

bola možnosť uhrádzať dlh v splátkach. Skutočnosť, že žalovaný do textu dohody zakomponoval aj vetu „Dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“, podľa záveru súdu nemožno považovať za preukázanie vedomosti žalobcu o tom, že dlh, ktorý uznáva je premlčaný a o tom, aké dôsledky podpísanie uznania dlhu vyvoláva. V dohode nie sú tieto následky ani samotná podstata premlčania bližšie vysvetlené. Podľa záveru súdu nemožno ani rozumne predpokladať, že by priemerný spotrebiteľ mal o týchto právnych inštitútoch vedomosť. Považoval za viac než pravdepodobne, že ak by spotrebiteľ (žalobca) poznal význam premlčania a vedel by, že už uplynula premlčacia lehota a zanikla tak vymáhateľnosť pohľadávky, nebol by súhlasil ani len s predloženou dohodou o splátkach. Uzavrel, že dohoda o uznaní dlhu je neplatná a preto je neplatná aj rozhodcovská doložka ako jej súčasť. Rozhodcovská doložka podľa záveru súdu prvej inštancie je neplatná aj z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedených dôvodov žalobe vyhovel. Za ďalšie zákonné dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku považoval skutočnosť, že rozhodca v rozhodcovskom konaní považoval rozhodcovskú doložku za platnú, za platné považoval aj uznanie dlhu vrátane jeho dôsledkov na plynutie premlčacej doby, teda nepostupoval v súlade s § 28 ods. 6 ZoSRK, neposkytol tým žalobcovi ochranu, ktorá mu ako spotrebiteľovi na základe všeobecne záväzných predpisov patrí, vec nesprávne právne posúdil a zaviazal tak žalobcu na plnenie, ktoré odporuje právnym predpisom aj dobrým mravom.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania, keďže nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že v konaní neboli preukázané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd sa nevysporiadal s jeho námietkami, poukázal na to, že je subjektom, ktorého predmetom činnosti je mimosúdne vymáhanie pohľadávok, z uvedeného dôvodu sa primárne pokúsil o mimosúdne urovnanie predmetnej pohľadávky, pričom výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v možnostiach právneho predchodcu žalobcu pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, žalobca predmetnú pohľadávku, čo do dôvodu a výšky uznával, poskytol mu ešte možnosť uhradiť mu pohľadávku v splátkach po 22,16 eur mesačne. Z uvedeného dôvodu uzavrel so žalobcom 28.9.2010 dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Zastával názor, že z formálneho, materiálneho hľadiska spĺňa predmetná dohoda všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Podľa neho zároveň žalobca v dohode v bode 3 potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu, v ktorom je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „Osoby uvedené v bode 1. 2 alebo 1.3 dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch“. Žalobca porušil predmetnú dohodu, preto bol nútený obrátiť sa so svojim nárokom na zaplatenie predmetnej pohľadávky na Stály rozhodcovský súd. Zastával názor, že konanie žalobcu nemožno považovať za morálne a čestné, preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takému konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Nestotožnil sa s právnym záverom súdu, že ako veriteľ dosiahol uzatvorenie dohody za použitia nekalej obchodnej praktiky, ktorá spočíva v tom, že právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie dlhu, bol súčasťou predtlačeneného formulára, do ktorého sa len doplnili údaje o žalobcovi. V prípade, ak by sa za nekalú obchodnú prax považovala každá zmluva na predtlačenom formulári, nemohli by sa prakticky uzatvárať žiadne zmluvy, nakoľko všetky banky, telekomunikačný operátor, či poisťovne využívajú takýto typ zmlúv vo vzťahu k spotrebiteľovi. Poukázal na to, že obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť, v pokoji prečítať a prípadne, ak mal záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom vysloviť s ňou súhlas podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať. Nestotožnil sa ani s argumentáciou, že priemerný spotrebiteľ nemôže mať vedomosť o následkoch inštitútu premlčania. Poukázal na definíciu pojmu „priemerný spotrebiteľ“ v zmysle judikatúry ESD. Bol toho názoru, že v prípade, ak dlžník uznáva premlčaný dlh, je to len v jeho prospech, nakoľko ak takýto dlžník zaplatí, nebude viac vedený v registri neplatičov, čím predíde napr. situácii, kedy by zo strany poskytovateľa telekomunikačných služieb nemuselo byť vyhovené jeho žiadosti o poskytnutie služby. Na podporu svojich tvrdení ohľadom dohody o uznaní záväzku poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/239/2014 z 11.11.2014, sp.zn. 15Co/28/2013 z 30.10.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/41/2013 z 10.6.2014, časť odôvodnenia ktorých citoval.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Poukázal na to, že rozhodcovská doložka bola súčasťou predmetnej formulárovej zmluvy - Dohody o uznaní záväzku a dojednanie rozhodcovskej doložky nebolo dôvodom uzatvárania dohody o uznaní záväzku. Takúto rozhodcovskú doložku nebolo možné ani odmietnuť. Opätovne poukázal na rozhodovaciu prax súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/815/2013 z 10.4.2014, časť odôvodnenia ktorého citoval. Mal za to, že dohoda o uznaní záväzku zvyhodňuje veriteľa, resp. dodávateľa vo vzťahu k dlžníkovi a spotrebiteľovi a to v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa, keďže situácia a okolnosti vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom predpokladajú výlučne len možnosť dodávateľa podať žalobu na rozhodcovský súd a takto aj vylúčiť naplnenie rozvázovacej podmienky. Len dodávateľ má z povahy rozhodcovského konania prakticky možnosť podať žalobu na rozhodcovský súd, takéto ustanovenie, hoci počíta aj s možnosťou podať žalobu na všeobecný súd, počíta s tým, že k realizácii tohto práva zo strany spotrebiteľa prakticky nedôjde. Zdôrazňoval, že žaloba v predmetnej veci sa týka primárne posúdenia platnosti či neplatnosti dojednania o rozhodcovskej doložke, ktoré podľa jeho názoru je neplatné. Rozhodcovská doložka je neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1, 4 písm. r/ OZ a v spojení s § 53 ods. 5 OZ je táto neplatná. Ak je rozhodcovská doložka neplatná, ide o rovnaký stav, akokeby rozhodcovská zmluva neexistovala, preto rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 31.8.2017 sp.zn. SRSAspA 08032/15 je nulitným aktom. K tejto otázke opätovne poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/1/2012 z 21.3.2012, uznesenie ÚS SR sp.zn. IV.ÚS 55/2011, IV.ÚS 60/2011 a uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/3/2013 z 13.3.2013.

9. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo žalovanému doručené 28.8.2019. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vo výroku o veci samej vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.1.2020 o 10,00 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23.1.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 C.s.p..

13. Žalovaný namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza:

20. Súd prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sú naplnené skutkové a právne dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol žalobou napadnutý, pretože rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neplatná.

21. Medzi stranami nebola spornou skutočnosť, že zmluva o pripojení vrátane kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, pretože napĺňa všetky znaky uvedené v § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nemal možnosť rozhodcovskú doložku ako súčasť Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku odmietnuť, ani nemal možnosť voľby, či ju prijíma alebo nie, teda nebola individuálne dojednaná. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Ust. § 53 ods. 4 OZ obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Z uvedeného je zrejmé, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom boli dojednané individuálne, je na dodávateľovi. V prípade tzv. formulárových zmlúv navyše platí, že aj keď spotrebiteľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, je podstatné, či mohol ovplyvniť ich obsah. V tejto časti spočíva dôkazné bremeno na dodávateľovi. Pritom nie je rozhodujúce, na akom mieste dohody sa nachádza rozhodcovská doložka. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca ako spotrebiteľ podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára. Žalobcovi ako spotrebiteľovi nebola poskytnutá možnosť neuzavrieť rozhodcovskú doložku súčasne s dohodou o uzavretí splátkového kalendára a ovplyvniť tak obsah zmluvných dojednaní tak, aby v prípade vylúčenia rozhodcovskej doložky s ním dodávateľ uzavrel dohodu o splátkovom kalendári. Táto rozhodcovská doložka tak svojím obsahom a formou spôsobila nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

23. Vecne správne je aj rozhodnutie o trovách konania, pretože žalobca mal v konaní plný úspech.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).